

Nr 454

Av herr Bengtson, om undantagande av alkoholhaltiga drycker från rätten till avdrag vid beskattningen för representationskostnader.

I kommunalskattelagen paragraf 29, mom. 1, stadgas att från bruttointäkten av rörelse avdrag må göras för allt som är att anse som driftkostnad. Enligt praxis har såsom driftkostnad också inräknats kostnader för representation. Det föreligger emellertid stora svårigheter att bedöma i vilken utsträckning dessa representationskostnader skall godkännas som giltiga avdrag för intäkternas förvärvande. På grund av svårigheten att bedöma skäligheten av sådana avdrag har det t.o.m. ifrågasatts om de över huvud taget borde tillåtas alls. Taxeringsmyndigheterna torde också ha behandlat dessa avdrag med viss restriktivitet.

Den övervägande delen av representationskostnaderna torde gå till bestridande av utgifterna för middagar och andra måltider, medan en mindre del användes för uppvaktningar o.d. Av kostnader för representationsmåltider torde utgifterna för alkoholhaltiga drycker utgöra en betydande och högst diskutabel del. De missbruk som förekommit i fråga om representationsavdragen har säkerligen i flertalet fall orsakats av höga spritkostnader och icke av kostnader för maten. På så sätt kommer skattepengar att användas för spritkostnader, vilket icke kan anses försvarbart. För att förhindra missbruk av avdragsrätten för representationskostnader i form av utgifter för alkoholhaltiga drycker bör föreskrifter utfärdas att sådant avdrag icke godkännes som omkostnad.

Med anledning av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att föreskrifter utfärdas så att kostnader för alkoholhaltiga drycker icke godkännes som omkostnadsavdrag vid beskattningen.

Stockholm den 26 januari 1962

Torsten Bengtson